

Беседа Владике Артемија у Недељу православља 5. 3. 2017. године у манастиру Светог Јована Крститеља у Љуљацима

...Али данас се ова недеља зове и „Недеља православља“, зато што се данас прославља и обележава победа Праве Вере над свим лажним јересима и лажним верама, које су се кроз историју, кроз две хиљаде година појављивале. Победа Православља јесте победа Бога над ђаволом, победа истине над лажи. Јер Господ је рекао за себе: *„Ја сам истина, пут и живот“*, но исто је Господ рекао: *„Да је ђаво лажа и отац лажи“*. Све јереси које се данас појављују, које су данас актуелне у свету, јесу у ствари лажне вере, лажна учења, изврнута учења Цркве Божије, оне коју је Господ предао апостолима, а апостоли својим наследницима, и тако од светих отаца дошла и до нас данас.

Посебно данас се прославља празник победе над иконоборством. То је једна опака јерес која је тиранисала Цркву преко 120 година. За време свих тих борби православне вере против лажне вере, православне Цркве против јереси, обележавали су страдања и гоњења оних који су на правој путу. Тако и за време светог Јована Златоуста, тако и за време монотелита, тако и за време иконобораца али у сваком од тих времена постојали су људи, борци за истину, за Праву Веру. Постојао је народ који је следио те борце предводнике у тој борби, и својим страдањем, често пута својом крвљу, и својом смрћу утврђивали исправност Вере Правослане.

Иконоборачка јерес сматра се једном од задњих великих јереси у Цркви Православној. То је било учење које је прогласило свете иконе за идоле. И говорили су да се не треба иконама ни крстити, ни молити, ни клањати, јер тиме за бога, нарушавамо заповест Божију коју је предао Мојсију: *„Да немате идоле којима се клањате и служите“*. Једно потпуно изокренуто, изврнуто учење, јер по православном учењу ми се не клањамо материји којом је иконастворена: даска, платно, папир или боја којом је написана, него се клањамо лику који је на тој икони изображен, а наше поштовање тога лика прелази на прволик. Зато када имамо икону

Господа Христа који је дао својим оваплоћењем право и могућност да се живопише, да се слика и показује људима, јер је био видљив и опипљив за људе, како кажу апостоли: *„Оно што видесмо, што рукама својим опипасмо то вам и проповедамо“*. Када целивамо икону Господа Христа, ми целивамо не боју или даску на којој је Он, него самога Бога и Богочовека Христа, који је на њој изображен. Тако исто и икону Свете Богородице, и осталих светитеља и угодника Божијих. И дакле, када је ту јерес ширио цар у византијском царству са силом и мачем и огњем приморавао православне хришћане да избаце иконе из Цркве, многи су војници улазили, избацивали иконе, палили, газили и уништавали. И то је то иконоборство, али су постојали други који су били спремни да у одбрану истинитог поштовања икона и њиховог поимања да и страдају за њих, и многи су, заиста, у то време пострадали као и у борби са свим осталим јересима до тада.

И не само да је Црква тада победила, него је тада, када је Црква победила иконоборачку јерес, установљен овај дивни празник, у прву недељу Светог Великог Поста, када се прославља победа Цркве над јересима, победа Бога над ђаволом, победа истине над лажју. Али та победа се односи, не само на јереси које су до тада биле, него и на оне које су се касније појавиле, па и данас, на јерес екуменизма, која се шири по свету и осваја, и упропашћује многе душе одводећи их са правога пута на погрешни пут, да верују оно што свети Апостоли нису проповедали, што свети Апостоли и оци нису оставили нама у аманет.

То је данашњи тај празник, браћо и сестре, и ми ћемо данас прославити тај празник, на начин какав је Црква предвидела - једним молебном, за оне који православно верују и осуђивања оних који криво верују, а то значи са иконама у рукама у знак победе над иконоборством правићемо литију око Цркве, а онда једну врсту молитве испред храма. Дао Бог лепо време, тамо ћемо то говорити. Али данас је за све вас који сте дошли овде, сигурно да сте се, углавном сви, припремили и спремили постом и молитвом, Светом Тајном Покајања и Исповести, да се данас и сједините са Господом Христом у Светој Тајни Причешћа. Потребно је не само постити

недељу дана и причестити се, него држати пост онако и онолико, како је Црква прописала. Не недељу дана, него седам недеља до Васкрса. Многи у нашем народу погрешно схватају па посте у првој недељи те се причесте, а онда прекину пост, а на крају опет мало посте пред сам Васкрс. Али такво учење, таква пракса, није предање Цркве, није предање како су нам апостоли проповедали.

Ми, браћо и сестре, да се трудимо, да не само у времепоста чинимо заповести Божије, него и целог живота свога. Да се чувамо од грехова наших, ако и као послабости људској чинимо, да се зато кајемо и исповедамо, и да тако водећи сталну борбу са својим слабостима и искушењима, и страстима чистимо душу своју и припремамо се за дочек славног Васкрсења Христовога, који је празник над празницима и да заједно са Њим Васкрслим, и ми будемо удостојени да уђемо у Царство Његово Небеско. Да нам он тамо дарује живот вечни, ради чега је и дошао овде на земљи. А ми, заједно са свима светима, да славимо Господа и Бога нашега Исуса Христа са Оцем и Духом Светим, кроза све векове и сву вечност. Амин. Нека је срећан и Богом благословен данашњи празник.